

פָּתַח רַבִּי חֲגַאי וְאָמַר, מָאִי דְכָתִיב, (במדבר כח) אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי
 לְאִשֵּׁי (דף ט"ו ע"ב) וְגו'. אֶת קַרְבְּנֵי דָא קַרְבֵּן בְּשָׂרָא דְאִתְקַרַּב
 לְכַפָּרָא דְמָא עַל דְּמָא בְּשָׂרָא עַל בְּשָׂרָא, בְּגִין דְּכָל קַרְבְּנֵי לָאו
 מִתְקַרְבִּין אֲלָא עַל בְּשָׂרָא לְכַפָּרָא עַל בְּשָׂרָא.

וְהֵכִי שְׁמַעְנָא אִי בַר נֶשׁ חֲטָא בְּהֵמָה מַה חֲטָאת, דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אָמַר (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קַרְבֵּן וְגו'. אֲמַאי,
 אֲלָא קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד רוּחַ בְּנֵי נֶשְׁא וְרוּחַ הַבְּהֵמָה, וְאִפְרִישׁ
 דָּא מִן דָּא. וּבְגִין כֹּף (קהלת ג) רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעְלָה
 וְרוּחַ הַבְּהֵמָה וְגו' וְדָאִי מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא.

עַד לָא חֲטָא אָדָם מַה כָּתִיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי
 לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֹרֵעַ וְגו' וְכָתִיב לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה
 וְלֹא יִתִּיר. כִּיּוֹן דְּחֲטָא וַיִּצָר הָרַע אֲשֶׁתְּאִיב בְּגוּפָא דִילֵיהּ, וּבְכָל
 אַנּוּן תּוֹלְדִין עֶבֶד בְּהוּ דִינָא. וּלְבַתֵּר אֲתָא נַח וְחָמָא דְהָא גוּפָא
 אֲתַבְּנֵי מֵאֲתָרָא דִיִּצָר הָרַע, אֲקָרִיב קַרְבֵּן כְּמָה דְאֲקָרִיב אָדָם, מַה
 כָּתִיב, (בראשית ח) וַיֵּרַח יי אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ וְגו'. (ובת"ב) כִּי יִצָר לֵב
 הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו. אָמַר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָאן וּלְהֵלָאָה הוֹאִיל

לשון הקודש

הַעֲלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה וְגו'.
 וְדָאִי נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה.

בְּטָרָם שְׁחָטָא אָדָם מַה כְּתוּב? (בראשית א)
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת כָּל
 עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֹרֵעַ וְגו', וְכָתוּב לָכֶם יִהְיֶה
 לְאֹכְלָה, וְלֹא יוֹתֵר! כִּיּוֹן שְׁחָטָא וְהִיִּצָר
 נִשְׂאֵב לְגוּפוֹ, וּבְכָל אוֹתָם הַתּוֹלְדוֹת עֲשֵׂה
 דִּין, וְאַחַר כָּא נַח וְרָאָה שְׁהֵנָה הַגּוּף
 נִבְנָה מִהַמְּקוֹם שֶׁל הַיִּצָר הָרַע, הַקָּרִיב
 קַרְבֵּן כְּמוֹ שֶׁהַקָּרִיב אָדָם, מַה כְּתוּב? (שם)
 וַיֵּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ וְגו', וְכָתוּב כִּי
 יִצָר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו. אָמַר הַקֻּדְשׁ

פָּתַח רַבִּי חֲגַאי וְאָמַר, מַה שְּׁכַתוּב (במדבר
 כח) אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי וְגו', אֶת
 קַרְבְּנֵי - זֶה קַרְבֵּן הַבֶּשֶׂר שֶׁנִּקְרַב לְכַפֵּר
 דָּם עַל דָּם, בְּשָׂרָא עַל בְּשָׂרָא, מִשּׁוּם שֶׁכָּל
 הַקַּרְבָּנוֹת לֹא נִקְרָבִים אֲלָא הַבֶּשֶׂר לְכַפֵּר
 עַל הַבֶּשֶׂר.

וְכֹף שְׁמַעְתִּי, אִם אָדָם חֲטָא - בְּהֵמָה
 מַה חֲטָאָה שֶׁהַקֻּדְשׁ כְּרוּךְ הוּא אָמַר (ויקרא
 א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קַרְבֵּן וְגו'? לְמָה?
 אֲלָא הַקֻּדְשׁ כְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אֶת רוּחַ
 בְּנֵי אָדָם וְאֶת רוּחַ הַבְּהֵמָה, וְהַפְרִיד זֶה
 מִזֶּה, וּמִשּׁוּם כֹּף (קהלת ג) רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם

וּגּוּפָא אֲשֶׁתְּאִיב מֵהוּוּא יֵצֵר הָרַע, יִתְעַנַּג גּוּפָא כְּמָה דְאַתְחִזִּי לִיָּה
יִיכּוּל בְּשָׂרָא. כִּיִּרְק עֵשֶׂב נִתְתִּי לְכֶם אֵת כּל.

כּד אָכִיל בְּשָׂרָא. מֵהוּוּא בְּשָׂרָא אֲתַעֲנַג בְּשָׂרָא דִּילִיָּה וְאַתְעַרְב
דָּא בְּדָא וְאַתְרַבִּי גּוּפָא מִנִּיה, וּמֵהוּוּא עֲנַג גּוּפָא חָטָא בְּכַמְה
חָטָאִין. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּפְרָה עַל גּוּפָא בְּשָׂרָא. בְּשָׂרָא
אָכִיל וּבְשָׂרָא אֲתַרַבִּי מִינִיה וּבִיָּה חָטָא. בְּגִין כֶּף לְכַפְרָא עַל
גּוּפִיָּה בְּשָׂרָא. וּבְשָׂרָא דְאָכִיל בְּשָׂרָא עֲבִיד דְמָא לְגּוּפָא (בְּגִין כֶּף
דְּמָא דְאֲשֶׁתְּאִר מֵהוּוּא בְּשָׂרָא דְאָכִיל בְּשָׂרָא עֲבִיד דְמָא לְגּוּפָא) בְּגִין כֶּף דְּמָא
דְּאֲשֶׁתְּאִר מֵהוּוּא בְּשָׂרָא לְבַר אֲתַעֲתַד לְכַפְרָא עַל דְּמָא דְאַתְעַבִּיד
מֵהוּוּא בְּשָׂרָא דִּילִיָּה דְכָתִיב, (ויקרא י"ז) כִּי הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר.

כְּתִיב קִרְבָּנִי, וְכָתִיב קִרְבְּנֶכֶם דְכָתִיב, (ויקרא א') תִּקְרִיבוּ אֵת
קִרְבְּנֶכֶם, מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֵלָא קִרְבָּנִי. כְּגוֹן שְׁלָמִים
דְאַתְיִין עַל שְׁלוֹם. קִרְבְּנֶכֶם, כְּגוֹן חֲטָאוֹת וְאֲשָׁמוֹת דְאַתְיִין עַל
חָטָא וְאָשָׁם, בְּגִין כֶּף אֵת קִרְבָּנִי בְּשָׂרָא. לְחָמִי נְהָמָא וְחִמְרָא.
רִיחַ דָּא קְטוֹרֶת. נִיחַחִי דָּא נַחַת רוּחַ דְעֲבִיד כְּהִנָּא בְּרַעוּתָא דְשָׁמָא

לשון הקודש

כֶּף, הַדָּם שֶׁנִּשְׁפָּאָר מֵאוֹתוֹ הַבֶּשֶׂר בַּחוּץ,
מִתְעַתֵּד לְכַפֵּר עַל הַדָּם שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ
הַבֶּשֶׂר שְׁלוֹ, שְׂכָתוּב (ויקרא יז) כִּי הַדָּם הוּא
בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר.

כְּתוּב קִרְבָּנִי, וְכָתוּב קִרְבְּנֶכֶם, שְׂכָתוּב
(שם א') תִּקְרִיבוּ אֵת קִרְבְּנֶכֶם. מֵה בֵּין זֶה
לְזֶה? אֵלָא קִרְבָּנִי – כְּמוֹ שְׁלָמִים שְׂכָאִים
עַל שְׁלוֹם. קִרְבְּנֶכֶם – כְּמוֹ חֲטָאוֹת
וְאֲשָׁמוֹת שְׂכָאִים עַל חָטָא וְאָשָׁם. מִשּׁוּם
כֶּף, (במדבר כח) אֵת קִרְבָּנִי – בֶּשֶׂר. לְחָמִי –
לְחֵם וַיִּזֵּן. רִיחַ – זֶה הַקְטֹרֶת. נִיחַחִי – זֶה
נַחַת רוּחַ שֶׁעוֹשֶׂה הַכֹּהֵן בְּרַצוֹן שֶׁל הַשָּׁם
הַקְדוּשׁ, וְהַלּוּיִם בְּרַצוֹן שֶׁל שִׁיר וּשְׂבַחָהּ.

בְּרוּךְ הוּא, מִכָּאן וְהַלָּאָה, הוּאִיל וְהַגּוֹף
נִשְׂאָב מֵאוֹתוֹ הַיֵּצֵר הָרַע, יִתְעַנַּג הַגּוֹף
כְּמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ, יֵאכַל בֶּשֶׂר. כִּיִּרְק עֵשֶׂב
נִתְתִּי לְכֶם אֵת כּל.

בְּשִׂאוּכַל בֶּשֶׂר, מֵאוֹתוֹ הַבֶּשֶׂר מִתְעַנַּג
הַבֶּשֶׂר שְׁלוֹ, וּמִתְעַרְבִים זֶה עִם זֶה
וּמִתְגַּדֵּל מִמֶּנּוּ הַגּוֹף, וּמֵאוֹתוֹ הַעֲנַג הַגּוֹף
חוּטָא בְּכַמְהָ חָטָאִים. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, הַבֶּשֶׂר כִּפְרָה עַל הַגּוֹף. בֶּשֶׂר אוּכַל,
וּבֶשֶׂר מִתְרַבֵּה מִמֶּנּוּ, וּבוֹ חָטָא. מִשּׁוּם כֶּף
בֶּשֶׂר לְכַפֵּר עַל גּוּפוֹ, וְהַבֶּשֶׂר שִׂאוּכַל
עוֹשֶׂה דָם לַגּוֹף וּמִשּׁוּם כֶּף הַדָּם שֶׁנִּשְׁפָּאָר מֵאוֹתוֹ
הַבֶּשֶׂר שִׂאוּכַל, הַבֶּשֶׂר עוֹשֶׂה לַגּוֹף דָּם. מִשּׁוּם

קדישא, ולינאי ברעותא דשיר ושבתה.

תשמרו להקריב לי במועדו. במועדו מאי הוי, אי תימא בכל יומא בבקר ובערב, מאי איהו במועדו (נ"א מאי אריא דאיהו מועדו), אלא מועדו דשלטא בההוא זמנא רענא. רעו דאשתכח לעילא בדרגא ידיעא. ועל דא כתיב במועדו.

כד קרבן אתקריב. פלא נטלין חולקא, ואתבדרן קליפין לכל סטרא, וייחודא אתקריב ואתיחד ובוצינין אתנהרין ואשתכח רענא ורעו בכל עלמין וקדשא בריך הוא אשתכח ברנא דיחודא חדא פדקא חזי. אתא רבי חייא ונשקיה, אמר ליה יאות אנת ברי מיני למיהו למחמי ליה לסבר אנפין דיומין. (תו פתח ואמר דוד מלכא דאיהו רביעאה ואיהו אבן מאסו הבונים) (נ"א אמאי דוד מלכא אחסין מלכותא דאיהו רביעאה דאיהו אבן מאסו הבונים).

אזלו, כד מטון לגביה, חמא לון יתבי על תרעא, אמר ליה לשמשא זיל ואימא לון האי פרסייא דתלת קיימין מהו כל אחד (ס"א כלא חד). אמרו ליה זיל ואימא ליה למר דלאו למגנא אמר דוד מלכא דאיהו רביעאה אבן מאסו הבונים. אמר

לשון הקודש

בראוי. בא רבי חייא ונשק אותו. אמר לו, נאה אתה, בני, ממני ללכת ולראות את סבר פני הימים. ועוד פתח ואמר דוד המלך, שהוא רביעי, שהוא אבן מאסו הבונים ונ"א למה דוד המלך ירש המלכות? שהוא הרביעי, שהוא אבן מאסו הבונים.

חלכו. כשהגיעו אליו, ראה אותם יושבים על השער. אמר לו לשמש, לך ואמר להם, הכפא הזה של שלשה עמודים מה הוא כל אחד והכל אחד? אמרו לו, לך ואמר לו למר, שלא לתנם

תשמרו להקריב לי במועדו, מה זה במועדו? אם תאמר בכל יום בבקר ובערב, מה זה במועדו? נ"א מה אמר שהוא מועדו? אלא המועדו ששולט באותה עת רצון, הרצון שנמצא למעלה בדרגה ידועה. ועל בן כתוב במועדו.

כשנקרב הקרבן. הכל נוטלים חלק, ומתפזרות הקלפות לכל צד, והיחוד נקרב ומתיחד, והמאורות מאירים, ונמצא רצון בכל העולמות, והקדוש ברוך הוא נמצא בסוד של יחוד אחד

ליה זיל וַיִּמָּא לון דָּאן גַּעְלוּ ביה בְּדוּד דַּאִיהוּ אָמַר אָבן מָאָסוּ
הַבּוֹנִים.

אַהֲדַר רַבִּי חֵיָא רִישִׁיָּה לְגַבֵּי רַבִּי חַגַּי וְאָמַר לִיה שְׁמַעַת בְּהַאי
מִיָּדִי. אָמַר שְׁמַעְנָא בְּהַאי קָרָא דְכָתִיב, (שיר השירים א) "בְּנֵי
"אֲמִי" נִחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי וְגו'. דְּהַאי קָרָא שְׁלֵמָה מְלָכָא אָמַרו, וְעַל
דְּוּד מְלָכָא אֲתַמַּר כַּד דָּחוּ לִיה אַחוּהִי מִנִּיָּהוּ.

וְתוּ שְׁמַעְנָא מְאִי חָמָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהב מְלָכוּתָא לִיהוּדָה
מְכַל אַחוּהִי, אֲלָא אֲתוּוֹן דְּשְׁמִיָּה חֲקִיקָן בִּיָּה, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יְהִיב יְקָרָא לְשְׁמִיָּה וּבְגִין כְּףֵי אַחְסִין מְלָכוּתָא. וְתוּ שְׁמַעְנָא
יְהוּדָה הָא אֲתוּוֹן דְּשְׁמִיָּה וְדַאִי, ד' לִיתִיָּה אֲמַאי. אֲלָא דָּא דְּוּד
מְלָכָא דְּאֲתַקְשַׁר בְּשְׁמִיָּה מְכַל בְּנֵי עֲלָמָא דְכָתִיב, (הושע ג) וּבִקְשׁוּ
אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דְּוִיד מְלָכָם וְגו' הָא דְּוּד קְשִׁיר בְּשְׁמִיָּה, תו
דַּאִיהוּ קְשִׁיר שְׁל תְּפִלִּין וְדַאִי ד' דְּוּד מְלָכָא (ד"א) קְשִׁיר שְׁל תְּפִלִּין
וְדַאִי), וּבְגִין כְּףֵי דְּוּד אֲתַקְשַׁר בְּשְׁמִיָּה.

עֲאֵלוּ, כִּיּוֹן דְּעֲאֵלוּ יְתִיבוּ קַמִּיָּה, אֲשַׁתִּיק רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַנּוֹן

לשון הקודש

אֲלָא אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ חֲקוּקוֹת בּוּ, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן כְּבוֹד לְשְׁמוֹ, וּמִשׁוּם כְּףֵי
יִרְשׁ אֶת הַמְּלָכוּת. וְעוֹד שְׁמַעְתִּי, יְהוּדָה
– הִנֵּה אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ וְדַאִי. ד' אֵינְנָה
לְמַה? אֲלָא זֶה דְּוּד הַמְּלָךְ שְׁנַקְשַׁר בְּשְׁמוֹ
מְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (הושע א) וּבִקְשׁוּ
אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דְּוִיד מְלָכָם וְגו'.
הִנֵּה דְּוּד קְשִׁיר בְּשְׁמוֹ. וְעוֹד, שְׁהוּא קְשִׁיר
שְׁל תְּפִלִּין וְדַאִי, ד' דְּוּד הַמְּלָךְ וְד"א קְשִׁיר
שְׁל תְּפִלִּין וְדַאִי, וּמִשׁוּם כְּףֵי דְּוּד נַקְשַׁר
בְּשְׁמוֹ.

נַכְנְסוּ. כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ, יִשְׁבּוּ לְפָנָיו. שְׁתַּק

אָמַר דְּוּד הַמְּלָךְ, שְׁהוּא הַרְבִּיעִי, אָבן
מָאָסוּ הַבּוֹנִים. אָמַר לוּ, לָךְ וְאָמַר לְהֶם,
שְׁאִיפָה מָאָסוּ בּוּ בְּדוּד שְׁהוּא אָמַר אָבן
מָאָסוּ הַבּוֹנִים.

חֲחִזִּיר רַבִּי חֵיָא אֶת רַאשׁוֹ לְרַבִּי חַגַּי,
וְאָמַר לוּ, הַשְׁמַעְתָּ בְּזַה דְּבַר? אָמַר,
שְׁמַעְתִּי בְּפִסּוּק הַזֶּה שְׁכַתוּב (שיר א) "בְּנֵי
"אֲמִי" נִחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי וְגו', שְׁהַפְּסוּק הַזֶּה
אָמַר אוֹתוֹ שְׁלֵמָה, וְעַל דְּוּד הַמְּלָךְ הוּא
נְאָמַר, כְּשִׁדְּחוּ אוֹתוֹ הָאֲחִים שְׁלוֹ מֵהֶם.
וְעוֹד שְׁמַעְתִּי, מָה רָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְתַת מְלָכוּת לִיהוּדָה מְכַל אַחוּי?

אֲשֶׁתִּיקוּ. עָאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר לְאֲדָרִיָּה שְׁמַע חַד קָלָא דְהוּה אָמַר
זִיל וְאִימָא לֹון מַה דְאַנּוּן בְּעֵינֵי דְכְשָׁרִין אַנּוּן. אַהְדָּר לְגַבְיֵיהוּ.
אָמַר לֹון אֵית מָאן דְשְׁמַע מְלָה לִימָא לִי. אָמְרוּ לִיה אַנּוּן מְחַכָּאן
לְאַנְהָרָא מְגוּ צְחוּתָא דְבוּצִינָא עֲלָאָה וּסְבָרָא (דף ט"ז ע"א) נְסִבְר.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִיקוּק ב) וַיִּבְהִיכַל קִדְשׁוֹ הִס מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ. כִּד
בְּעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עֲלֵמָא, אֶסְתַּכַּל גּוּ מְחֻשְׁבָּה
רְזָא דְאוּרִיָּתָא וְרָשִׁים רְשׁוּמִין וְלֹא הָוּה יְכִיל לְמִיקָם, עַד דְּבָרָא
תְּשׁוּבָה דְאִיהִי הִיכְלָא פְּנִימָאָה עֲלָאָה וְרְזָא סְתִימָא וְתַמָּן
אֲתַרְשִׁימוּ וְאֲתַצִּירוּ אֲתוּוֹן בְּגְלוּפֵיָּהוּ.

כִּיּוֹן דְאֲתַבְרֵי דָא הָוּה מְסַתַּכַּל בְּהַאי הִיכְלָא וְרָשִׁים קַמִּיה צִיּוּרִין
דְכָל עֲלֵמָא דְכְתִיב הִס מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ רָשִׁים קַמִּיה רְשׁוּמִין
וְצִיּוּרִין דְכָל עֲלֵמָא. בְּעֵי לְמַבְרֵי שְׁמִים מַה עֶבֶד אֶסְתַּכַּל בְּאוּר
קִדְמָאָה וְאֲתַעֲטַף בֵּיה וּבְרָא שְׁמִים. דְכְתִיב, (תְּהִלִּים קד) עוֹטָה אוּר
כְּשִׁלְמָה וְאַחַר כֶּף נוֹטָה שְׁמִים כִּיְרִיעָה.

אֶסְתַּכַּל לְמַעַבְד עֲלֵמָא תַתָּאָה עֶבֶד הִיכְלָא אוּחְרָא וְעָאֵל בֵּיה

לשון הקודש

הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא הִיכַל פְּנִימִי עֲלִיוֹן וְסוּד
נְסִתָּר, וְשֵׁם נִרְשָׁמוּ וְהַצִּיּוּרִים הָאוּתִיּוֹת
בְּחֻקֵּי קוּתִיָּהוּ.

כִּיּוֹן שְׁזַה נְבָרָא, הִיָּה מְסַתַּכַּל בְּהִיכַל
הַזֶּה, וְרוּשָׁם לְפָנָיו צִיּוּרִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם,
שְׁכַתוֹב הִס מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ. רָשִׁים לְפָנָיו
רְשׁוּמִים וְצִיּוּרִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. רְצָה
לְבָרָא שְׁמִים, מַה עָשָׂה? הִסְתַּכַּל בְּאוּר
הָרֵאשׁוֹן וְהִתְעַטַּף בּוּ וּבְרָא שְׁמִים,
שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים קד) עוֹטָה אוּר כְּשִׁלְמָה, וְאַחַר
כֶּף נוֹטָה שְׁמִים כִּיְרִיעָה.

הִסְתַּכַּל לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָם הַתַּתְּחוּתוֹן, עָשָׂה

רַבִּי אֶלְעָזָר וְהִם שְׁתַּקּוּ. נִכְנַס רַבִּי אֶלְעָזָר
לְחַדְרוֹ, וְשָׁמַע קוֹל אַחַד שֶׁהָיָה אוֹמֵר: לֵךְ
וְאָמַר לָהֶם מַה שֶׁהֵם רוּצִים, שֶׁהָרִי הֵם
כְּשָׂרִים. חִזַּר אֲלֵיהֶם. אָמַר לָהֶם, אִם יֵשׁ
מִי שְׁשָׁמַע דְּבָר – שְׂאִימַר לִי. אָמְרוּ לוֹ,
אַנּוּ מְחַכָּים לְהִיּוֹת מוֹאֲרִים מִתּוֹךְ הַצְּחוּת
שֶׁל הַמְּאוּר הָעֲלִיוֹן, וְלַהֲבִין וְלַהֲשַׁכִּיל.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִיקוּק ב) וְהִ' בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הִס
מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ. כְּשֶׁרְצָה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, הִסְתַּכַּל בְּתוֹךְ
הַמְּחֻשְׁבָּה סוּד הַתּוֹרָה וְרָשִׁים רְשׁוּמִים,
וְלֹא הִיָּה יָכוֹל לַעֲמֹד, עַד שֶׁבְרָא

וּמִנִּיה אֶסְתַּכַּל וּרְשִׁים קָמִיה כָּל עֲלָמִין לְתַתָּא וּבָרָא לוֹ. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּבְהִיכַל קֹדְשׁוֹ הִס מִפְּנֵיו כָּל הָאָרֶץ. ה"ס מִפְּנֵיו, ה"ס רְשִׁים קָמִיה כָּל נְקוּדִין דְּכָל עֲלָמָא דְאַנּוּן שְׁתִּין וְחֻמְשׁ, כְּחוּשְׁבִין ה"ס, שְׁתִּין אַנּוּן וְחֻמְשׁ אַנּוּן, וְכִלְהוּ רְשִׁים קָמִיה כַּד בָּרָא עֲלָמָא. בְּגִין כֶּף יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאו אִיהוּ אֱלֹא לְאַנּוּן דִּידְעִין אֲרַחוּי וּמְהִכִין בַּהּ בְּאוֹרַח קְשׁוּט כְּדָקָא יְאוּת.

אֲדַהְכִי דְהוּה מְשַׁתְּעֵי בְּהַדְיָהוּ, אָתָּא נוֹרָא וְאַסְתַּר לִיה, וְאַנּוּן יִתְבוּ לְבַר. שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּה אָמַר אִי קַדִּישָׁא הִבִּיאֲנִי הַמְּלַךְ חֲדָרְיוֹ בְּכָל אַנּוּן אִידְרִין דְּסָבָא דְאַנְפִין עוֹלִימָא קַדִּישָׁא (נ"א עוֹלִימָתָא קַדִּישָׁתָא) דְּאַתְמָסְרוּ מִפְּתַחַן דְּלֵהוּן בִּידֵיהּ, וְכִלְהוּ מְתַקְנִין לָךְ וּלְאַנּוּן דְּבִגְיָנָךְ. וּבַחֲתִיבָהּ קַדִּישָׁא כָּל חִילָא דְשְׁמִיָּא נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בָּךְ.

כַּד חָמוּ אֲלִין הָכִי, אֲזִדְעֹזְעוּ, וּדְחִילוּ סְגִי נָפַל עֲלֵיהוּ, אָמַרִי, לִית אַנּוּן חֲזִיין לְהָאִי, נְפוּק מִכְּפֹאן וְנַהֲךְ לְאוֹרְחִין, (אָלוּ) יִתְבוּ תַמְן כָּל הַהוּא יוֹמָא וְלָא יִכִּילוּ לְמַחְמֵי לִיה, וְאַמְרוּ לִית רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְנִיתִיב הָכָא נְפָקוּ מִתַּמְן וְאַזְלִי.

לשון הקודש

קול אחד שהיה אומר: אי קדוש, הביאני המלך חדריו, בכל אותם החדרים של פני הנקון, העלם הקדוש והעלמה הקדושה שנמסרו המפתחות שלהם בידו, וכלם מתקנים לך ולא אותם שבשבילך. ובחתיבה הקדושים, כל צבא השמים נגילה ונשמחה בך.

פְּשָׁאֲלָה רְאוּ כֶּף, הַזְּדַעְזְעוּ, וּפְחַד רַב נָפַל עֲלֵיהֶם. אָמְרוּ, אֵינְנוּ רְאוּיִים לְזוּה, נִצָּא מִכְּפֹאן וְנִלְךְ לְדַרְכֵּנוּ. וְהִלְכוּ. וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כָּל אוֹתוֹ יוֹם וְלֹא יָכְלוּ לְרְאוּת אוֹתוֹ, וְאַמְרוּ, אֵינן רְעוּנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

היכל אחר ונקבם בו, וממנו הסתכל ורשם לפניו את כל העולמות למטה וברא אותן. זהו שכתוב וה' בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ. ה"ס מפניו - ה"ס רשם לפניו כל הנקודות של כל העולם, שהם ששים וחמש כחשבון ה"ס. ששים וחמש הן. וכלן רשם לפניו כשברא את העולם. משום כך כבודו של הקדוש ברוך הוא אינו אלא לאותם שיודעים דרכיו והולכים בהם בדרך אמת פראוי. **בִּינְתִים** שהיה מדבר עמם, באה אש והקיפה אותו, והם ישבו בחוץ. שָׁמְעוּ

עד דהוו אזלי פתח רבי חייא ואמר (תהלים קג) ברכו יי מלאכיו
 גבורי כח עושי דברו וגו'. זכאין אנון ישראל מכל שאר
 עמין דעלמא דקודשא בריה הוא אתרעי בהו מכל שאר עמין
 ועבד לון חולקיה ואחסנתיה, ועל דא יהיב לון אורייתא קדישא,
 בגין דכלהו הוו ברעותא חדא על טורא דסיני ואקדימו עשיה
 לשמיעה.

כיון דאקדימו עשיה לשמיעה קרא קדשא בריה הוא לפמליא
 דיליה אמר לון עד הכא אתון הויתון יחידאין קמאי
 בעלמא, מכאן ולהלאה הא בני בארעא חברים בהדיהו בכלא.
 לית לכו רשו לקדשא שמי עד דישראל יתחברון בהדיכו
 בארעא, וכלהו תהוון כחדא חברים לקדשא שמי, בגין דאקדימו
 עשיה לשמיעה כגוונא דמלאכי עלאי עבדי ברקיעא דכתיב
 ברכו יי מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו. עושי
 דברו בקדמיתא ולבתר לשמע.

דבר אחר ברכו יי מלאכיו. אלין אנון צדיקא בארעא דאנון

לשון הקודש

שגשג פאן. יצאו משם והלכו.

בעודם הולכים, פתח רבי חייא ואמר,
 (שם ap) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי
 דברו וגו'. אשריהם ישראל מכל שאר
 העמים של העולם, שהקדוש ברוך הוא
 התרצה בהם מכל שאר העמים ועשה
 אותם חלקו ונחלתו, ועל כן נתן להם
 תורה קדושה, משום שכלם היו ברצון
 אחד על הר סיני והקדימו עשיה
 לשמיעה.

כיון שהקדימו עשיה לשמיעה, קרא
 הקדוש ברוך הוא לפמליה שלו. אמר

להם, עד כאן אתם הייתם יחידים לפני
 בעולם, מכאן ולהלאה הנה בני בארץ
 חברים עמכם בכל. אין לכם רשות
 לקדש את שמי עד שישראל יתחברו
 עמכם בארץ, וכלכם תהיו יחד חברים
 לקדש את שמי, משום שהקדימו עשיה
 לשמיעה כמו שעושים המלאכים
 העליונים ברקיע, שפתוב ברכו ה'
 מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמע
 בקול דברו. עשי דברו בהתחלה, ואחר
 כך לשמע.

דבר אחר ברכו ה' מלאכיו - אלו אותם

חשובין קמי קדשא בריהו הוא כמלאכי עלאי ברקיעא, בגין דאנון גבורי כח דמתגברי על יצריהון כגבור טב דמתגבר על שניאיה. לשמע בקול דברו. דזכאן בכל יומא למשמע קלא מלעילא בשעתא דאצטריכו.

השתא מאן יכיל למיקם בהדייהו דאנון קדישין עליונין, זכאין אנון דיכלי למיקם קמיהו, זכאין אנון דיכלי (ד"א ל"ג למאן דייכול) לאשתזבא מקמיהו, אשגחותא דקדשא בריהו הוא עליהו בכל יומא, היר אנו יכילן למיעל קמיהו. ועל דא כתיב, (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריה וכתוב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך וגו', (עד כאן סתרי תורה):

זהר

ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי. אדני אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. אלהים יו"ד ה"א וי"ו ה"א.
(נ"א אלהים יהוה בנקוד אלהים) **אלא רוא דמלה, חבורא דתרין עלמין בחדא עלמא תתאה ועלמא עלאה.**

לשון הקודש

אנו יכולים להבנם לפנייהם? ועל זה כתוב (שם סח) אשרי תבחר ותקרב, וכתוב (שם פד) אשרי אדם עוז לו בך וגו'. (עד כאן סתרי תורה).

זהר

ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי. אדני – אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. אלהים – יו"ד ה"א וי"ו ה"א ואלהים יהוה בנקוד אלהים. אלא סוד הדבר – חבור של שני עולמות יחד, העולם התחתון והעולם העליון.

הצדיקים בארץ שהם חשובים לפני הקדוש ברוך הוא כמלאכים העליונים ברקיע, משום שהם גבורי כח שמתגברים על יצרם כגבור טוב שמתגבר על שונאו. לשמע בקול דברו – שזוכים בכל יום לשמע קול מלמעלה בשעה שמצטרכים.

בעת מי יכול לעמד עם אותם שהם קדושים עליונים? אשרי אותם שיכולים לעמד לפנייהם. אשרי אותם שיכולים ולמי שיוכל להנצל מלפניהם. השגחתו של הקדוש ברוך הוא עליהם בכל יום. איך

מה תתן לי ואנכי הולך עירי. דלית לי בר, ואוליפנא דכל מאן דלית ליה ברא בהאי עלמא אקרי עירי פמה דאת אמר, (ויקרא כ) עירי יהיו. ואברהם על מה אמר מלה דא דאמר מה תתן לי. בבבכול פאילו לא האמין ביה בקדשא בריך הוא.

אלא אמר ליה קדשא בריך הוא אנכי מגן לך בהאי עלמא. שכרך הרבה מאד בעלמא דאתי. מיד אתער אברהם ברא דחכמתא ואמר מה תתן לי, דהא ידענא דלא קביל אנר למיעל ביה בההוא עלמא בר נש דלא אזליד בר, ועל דא אמר מה תתן לי ואנכי הולך עירי, דהא לא תתן לי דלא זכינא ביה. מפאן דבר נש דלא זכי בבנין בהאי עלמא לא זכי בההוא עלמא לאעלא גו פרגודא.

לשון הקודש

– בעולם הבא. מיד התעורר אברהם בסוד החכמה ואמר מה תתן לי שיהי ידעתי שלא מקבל שכר להכנס לעולם ההוא אדם שלא מוליד בן. ועל זה אמר מה תתן לי ואנכי הולך עירי. שיהי לא תתן לי, שלא זכיתי בו. מפאן שאדם שלא זוכה בבנים בעולם הזה, לא זוכה בעולם ההוא להכנס לתוך הפרגוד.

מה תתן לי ואנכי הולך עירי, שאין לי בן. ולמדנו, שכל מי שאין לו בן בעולם הזה נקרא עירי, כמו שנאמר (ויקרא כ) עירי יהיו. ואברהם, על מה אמר הדבר הזה שאמר מה תתן לי? בבבכול לא האמין בקדוש-ברוך-הוא?.

אלא אמר לו הקדוש ברוך הוא, אנכי מגן לך – בעולם הזה, שכרך הרבה מאד

וַאֲבָרְכֶם הַזֶּה תָּמִיד בְּאַצְטַנְנִינֹת דִּילִיָּה דְלָא יוֹלִיד.
מַה פְּתִיב וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ (דף ז ע"ב) **הַחוּצָה וְגו'.**

(אמר ליה קדשא בריך הוא צא מאצטננינות דילך אברם אינו מוליד אברכם מוליד).

אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא תִּסְתַּפֵּל בְּהַאי אֶלְא
בְּרִזָּא דְשָׁמַיְיָ יְהֵא לָךְ בְּרִי. **הָדָא הוּא דְכָתִיב כֹּה יְהִיָּה**
זְרַעְךָ. רִזָּא דְשָׁמַיְיָ קְדִישָׁא דְמִתְמָן אֲתִקְשֵׁר לִיָּה בְּרָא
וְלָא מִסְטָרָא אַחֲרָא. (בְּרָא)

כֹּה יְהוּא תְרַעָא לְעֻלּוֹתָא, כֹּה יִשְׁכַּח בְּרָכָה, כֹּה
יִשְׁכַּח בְּרִי נָשׁ שְׂאֵלְתִּיָּה. כֹּה הֵהוּא סְטָרָא
דְּאַתִּיָּא מִסְטָרָא דְגִבּוֹרָה, דְּהֵא מִסְטָרָא דְגִבּוֹרָה קָא
אַתָּא יַעֲחֵק. וְהֵהוּא סְטָרָא דְגִבּוֹרָה כֹּה אֶקְרִי דְמִתְמָן
אַתִּיָּן אִיבִין וּפִירִי לְעֻלְמָא, וְלָא מִסְטָרָא דְלִתְתָּא
דְּכֻכְבִּיָּא וּמִזְלוֹת.

בְּדִין וְהַאֲמֵן בֵּינֵי. אֲתַדְבֵּק לְעִילָא וְלָא אֲתַדְבֵּק

לשון הקודש

כה - שהוא השער לתפלה, כה ימצא
 ברכה, כה ימצא אדם את בקשתו. כה
 - אותו הצד שפא מצד הגבורה, שהרי
 מצד הגבורה בא יעחק. ואותו צד
 הגבורה נקרא פ"ה, שמשם באים פרות
 ופרות לעולם, ולא מהצד שלמטה של
 כוכבים ומזלות.

אז והאמן בה. נדבק למעלה ולא נדבק
 למטה. והאמן בה, ולא בכוכבים

וַאֲבָרְכֶם הַזֶּה רִזָּא כה רזאה באצטננינות שלו
שלא יוליד. מה פתוב? ויוצא אתו
 החוצה וגו'. ואמר לו הקדוש ברוך הוא, צא
 מאצטננינות שלך. אברם אינו מוליד. אברכם
 מולידו אמר לו הקדוש ברוך הוא, אל
 תסתפל בזה, אלא בסוד של שמי יהיה
 לך בן. זהו שפתוב כה יהיה זרעך. הסוד
 של השם הקדוש שמשם נקשר לו עם זה
 (בן) ולא מהצד האחר.

לְתַתָּא. וְהָאֱמִין בֵּינִי וְלֹא בְכַכְבֵּינָא וּמְזִילִי. וְהָאֱמִין בֵּינִי
 דְאַבְטַח לִיה דִּי־סִנְי אַגְרִיה לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְהָאֱמִין בֵּינִי
 בַּהֲהוּא דְרָגָא דְאַתִּי־הִיב לִיה דְמִתְמָן יִיתִי לִיה זְרָעָא
 לְאוֹלָדָא בְּעֵלְמָא. וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ צְדָקָה. וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ
 דְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי דִינָא בְּאִילוֹ הוּא רַחֲמֵי הָאִי כַּה.
 דְבַר אַחַר וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ צְדָקָה, דְקָשִׁיר קִשְׂרָא עֲלָאָה
 בְּתַתָּא לְחַבְרָא לֹון בְּחָדָא.

תָּא חֲזִי, הָא אַתְעֵרוּ אַבְרָהָם מוֹלִיד אַבְרָם אֵינּוּ
 מוֹלִיד, וְכִי תִימָא דְהָא אוֹלִיד יִשְׁמַעְעָל בְּעוֹד
 דְּאִיהוּ אַבְרָם. אֲלָא הַהוּא בְּרָא דְאַבְטַח לִיה קְדָשָׁא
 בְּרִיד הוּא לָא אוֹלִיד בְּעוֹד דְּאִיהוּ אַבְרָם, דְּהָא בְּעוֹד
 דְּאִיהוּ אַבְרָם אוֹלִיד לְתַתָּא, פִּינּוּ דְאַתְקֵרִי אַבְרָהָם
 וְעָאֵל בְּבִרִית פְּדִין אוֹלִיד לְעֵילָא, וּבְגִין כֶּךָ אַבְרָם אֵינּוּ
 מוֹלִיד בְּקִשּׁוֹרָא עֲלָאָה, אַבְרָהָם מוֹלִיד כְּמָה דְאַמְרוּ,
 וְאַתְקִשֵׁר לְעֵילָא בִּיצְחָק:

לשון הקודש

בא ראה, הנה העירו, אברהם מוליד –
 אברהם אינו מוליד. וכי תאמר שהנה
 הוליד את ישמעאל בעודו אברהם? אלא
 הבן ההוא שהבטיח לו הקדוש ברוך
 הוא, לא הוליד אותו בעודו אברהם,
 שהרי בעודו אברהם הוליד למטה. פיון
 שנקרא אברהם ונכנס בבְּרִית, אז הוליד
 למעלה. ומשום כך אברהם אינו מוליד

ומזלות. והאמן בה' – שהבטיח לו
 שינרבה את שְׁכָרוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. והאמן
 בה' – באותה הדרגה שנתנה לו, שמשם
 יבא לו זרע להוליד בעולם. ויחשבה לו
 צדקה. ויחשבה לו – שאף על גב שהיא
 דין, כאלו היא רחמים ה"כה" הזאת.
 דבר אחר ויחשבה לו צדקה – שקשור
 קשר עליון בתחתון לחברם יחד.

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵ שָׁנִים וָגו'. רַבִּי
 אֲבָא פָתַח (שמואל ב כב) כִּי מִי אֵל מִבְּלָעָדֵי יְיָ וּמִי
 צוּר וָגו'. דָּוִד מִלְכָּא אָמַר הָאִי קָרָא (תהלים י"ח) כִּי מִי
 אֵל מִבְּלָעָדֵי יְיָ. מָאן הוּא שְׁלִיטָא אוּ מִמָּנָא דִּיכּוּל
 לְמַעְבַּד מְדֵי מִבְּלָעָדֵי יְיָ, אֵלָּא מַה דְּאִתְפַּקֵּד מֵעַם
 קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּכָלְהוּ לָא בְּרִשׁוּתֵיהּוּ קִיּוּמֵי
 וְלֹא יִכְלִי לְמַעְבַּד מְדֵי. וּמִי צוּר, וּמָאן אִיהּוּ תַקִּיפָה
 דִּיכּוּל לְמַעְבַּד תַּקְפָּא וּגְבוּרָה מְגַרְמִיָּה מִבְּלָעָדֵי
 אֱלֹהֵינוּ. אֵלָּא כָּלְהוּ בִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא
 יִכִּיל לְמַעְבַּד מְדֵי בַר בְּרִשׁוּתֵיהּ.

דְּבַר אַחַר כִּי מִי אֵל מִבְּלָעָדֵי יְיָ. דְקֳדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא כֹּלָא בְּרִשׁוּתֵיהּ וְלֹא כְּמָאן דְּאִתְחַזֵּי בְּחִיזוּ
 דְכַכְבֵּיָא וּמִזְלֵי, דְכָלְהוּ אַחֲזִיין מְלָתָה, וְקֳדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אַחֲלַף לֵיהּ לְגִזּוּנָא אַחֲרָא. וּמִי צוּר זִוְלָתֵי

לשון הקודש

עומדים ברשותם ולא יכולים לעשות
 דְּבַר. ומי צור – ומי הוא התקיף שיכול
 לעשות תקיף וגבורה מעצמו מבלעדי
 אֱלֹהֵינוּ? אֵלָּא כָּלָם בְּיַד הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְלֹא יִכּוּל לַעֲשׂוֹת דְּבַר, רַק
 מְרִשׁוּתוֹ.

דְּבַר אַחַר כִּי מִי אֵל מִבְּלָעָדֵי ה' –
 שֶׁהַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל בְּרִשׁוּתוֹ, וְלֹא
 כְּמִי שֶׁנִּרְאֶה בְּמִרְאֵה הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת,

בְּקִשְׁר עֲלִיזוֹן, אַבְרָהָם מוֹלִיד כְּמוֹ
 שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִקְשֵׁר לְמַעֲלָה בִּיצְחָק.

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵ שָׁנִים
 וָגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (שמואל ב כב) כִּי מִי אֵל
 מִבְּלָעָדֵי ה' וּמִי צוּר וָגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר
 אֵת הַפְּסוּק הַזֶּה, כִּי מִי אֵל מִבְּלָעָדֵי ה' –
 מִי הוּא הַשְּׁלִיטָא אוּ הַמְּמַנֵּה שִׁיכּוּל לַעֲשׂוֹת
 דְּבַר מִבְּלָעָדֵי ה'? אֵלָּא מִי שֶׁהַצְּטוּהָ מֵעַם
 הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם שֶׁכָּלָם אֵין

אֱלֹהֵינוּ. הָא אִוְקְמוּהָ דְלִית צִייר כְּמַה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא דְאִיהוּ צִייר שְׁלִים עֶבֶד וְצִייר דְיוֹקְנָא גּוּ דְיוֹקְנָא
 וְאִשְׁלִים לְהֵהוּא דְיוֹקְנָא בְּכָל תְּקוּנֵיהּ, וְאֶעִיל בָּהּ נֶפֶשׁ
 עֲלָאָה דְדָמֵי לְתְּקוּנָא עֲלָאָה, בְּגִין כֶּךָ לִית צִייר
 בְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

תָּא חַזִי, מִתְּהוּא זְרַעָא דְכֶר נָשׁ כִּד אֲתַעֵר
 תִּיאֻבְתִּיהּ לְגַבֵּי נְוִקְבִיָּה וְנְוִקְבִיָּה אֲתַעֵרַת לְגַבֵּיָּה
 בְּדִין מִתְּתַבְּרָן תְּרֻוּיָּהוּ כְּתָדָא וְנֶפֶק מִנֵּיָּהוּ בַר חַד
 דְּכִלִּיל מִתְרִין דְיוֹקְנִין כְּחַד. בְּגִין דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 צִייר לִיה בְּצִיּוּרָא דְאֲתַבְּלִיל מִתְרֻוּיָּהוּ. וְעַל דָּא בְּעֵי
 בַר נָשׁ לְקִדְשָׁא גְרַמִּיָּה בְּהֵהוּא זְמַנָּא בְּגִין דִּישְׁתַּבַּח
 תְּהוּא דְיוֹקְנָא בְּצִיּוּרָא שְׁלִים כְּדָקָא חַזִי.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא תָּא חַזִי, כְּמַה אַנּוּן רַבְרַבִּין עוֹבְדוּי

לשון הקודש

כְּשִׁמְתַעֲוֹרְרַת תְּשׁוּקַתוֹ לְנִקְבָתוֹ, וְנִקְבָתוֹ
 מִתְעוֹרְרַת אֵלָיו, אִז מִתְחַבְּרִים שְׁנֵיהֶם
 יחד, וְיוֹצֵא מֵהֶם בֶּן אֶחָד שְׁכָלוֹל מִשְׁתֵּי
 דְמִוּת כְּאֶחָד, מְשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 צִיר אוֹתוֹ בְּצִיּוּר שְׁנִכְלָל מִשְׁנֵיהֶם. וְעַל כֵּן
 צִירָא אָדָם לְקִדְשׁ אֵת עֲצָמוֹ בְּזִמְנֵי הַהוּא,
 כְּדֵי שְׁיִמְצֵא הַדְּמוּת הַהִיא בְּצִיּוּר שְׁלֵם
 כְּרַאוּי.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, בַּא רְאָה, כְּמַה גְּדוּלִים
 הֵם מִעֲשׂוֹי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵרִי

שְׁכָלִם מְרַאִים דְּכֶר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִחְלִיפּוֹ לְגִוּוֹן אַחֵר. וּמִי צוּר זוּלַתִּי
 אֱלֹהֵינוּ, הֵרִי כְּרִשׁוּהָ שְׁאִין צִיר כְּמוֹ
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא צִיר שְׁלֵם,
 עוֹשֶׂה וּמַצִּיר דְּמוּת בְּתוֹךְ דְּמוּת, וּמִשְׁלִים
 אֵת אוֹתָהּ הַדְּמוּת בְּכָל תְּקוּנָהּ, וּמְכַנֵּים
 בּוֹ נֶפֶשׁ עֲלִיוֹנָה, שְׁדוּמָה לְתַקּוּן הָעֲלִיוֹן,
 מְשׁוּם כֶּךָ אִין צִיר כְּמוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

בַּא רְאָה, מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁל אָדָם,

דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא אוּמְנוּתָא וְצִיּוּרָא דְּבַר נֶשׁ
אִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא, וּבְכַל יוּמָא וְיוּמָא קֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּרִי עֵלְמָא מְזוּנָג זְווגִין כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חַזִּי
לֵיהּ, וְהוּא צִייר דִּיוֹקְנֵיהוֹן עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא.

תָּא חַזִּי, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת
אָדָם. וְכִי סֵפֶר הָזֶה לֵיהּ. אֵלָא אוּקְמוּהָ
דְּקוּדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲמִי לֵיהּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דִּר
דִּר וְדוּרְשֵׁיו וְכוּ'. הוּאֲךְ אַחֲמִי לֵיהּ, אִי תִימָא דְחָמָא
בְּרוּחַ קֹדֶשׁא דְאַנּוֹן זְמִינִין לְמִיתֵי לְעֵלְמָא. כְּמָאן
דְּחָמָא בְּחַכְמָתָא מַה דִּיִּיתֵי לְעֵלְמָא. לָאוּ חָכְמִי, אֵלָא
חָמָא בְּעֵינָא כְּלָהוּ. וְהָהוּא דִּיוֹקְנָא דְזְמִינִין לְמִוּקָם
בֵּיהּ בְּעֵלְמָא כְּלָהוּ חָמָא בְּעֵינָא, מָאִי טַעְמָא כְּנִין
דְּמִיּוּמָא דְאַתְבְּרִי עֵלְמָא כְּלָהוּ נַפְשָׁאן דְזְמִינִין לְמִוּקָם
בְּכִנֵּי נֶשׁא כְּלָהוּ קִיּוּמִין קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָהוּא

לשון הקודש

איך הראה לו? אם תאמר שראה ברוח
הקדוש שהם שתידים לבא לעולם כמי
שרואה בהכמה מה יבא לעולם – לא
כך, אלא ראה בעין את כלם, ואותה
הדמות ששתידים לעמד בה בעולם, את
כלם הוא ראה בעין. מה הטעם? משום
שמיום שגברא העולם, כל הנפשות
העתידות לעמד בכני האדם, כלן
עומדות לפני הקדוש ברוך הוא באותה

האמנות והציור של האדם היא כמו
העולם, ובכל יום ויום הקדוש ברוך הוא
בורא עולמות, ומזוג זוגים כל אחד
ואחד בראוי לו, והוא ציר את דמותם
טרם בואם לעולם.

בא ראה, שאמר רבי שמעון, כתוב זה
ספר תולדות אדם, וכי ספר היה לו? אלא
פרשוה, שהקדוש ברוך הוא הראה
לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו'.

דְּיוֹקְנָא מִמַּשׁ דְּזַמְיָנִין לְמִיקָם בֵּיהּ (דף צא ע"א) בְּעֶלְמָא.

בְּגוֹוָנָא דָּא כָּל אַנּוּן צְדִיקֵיָא בְּתַר דְּנִפְקִין מֵהַאי
עֶלְמָא בְּלָהוּ נִפְשָׁאן סִלְקוּ, וְקִדְשָׁא בְּרִידְ
הוּא אַזְמִין לוֹן דְּיוֹקְנָא אַחְרָא לְאַתְלַבְשָׁא בְּהוּ בְּגוֹוָנָא
דְּהוּ בְּהַאי עֶלְמָא, בְּגִין כְּדָּ בְּלָהוּ קְיָיִמִין קַמֵּיהּ וְחָמָא
לוֹן אָדָם תְּרַאשׁוֹן בְּעֵינָא.

וְאִי תִימָא בְּתַר דְּחָמָא לוֹן לָא קְיָיִמִי בְּקִיּוּמֵיהוּ.
תָּא חַזִּי פֶּל מְלוֹי דְּקִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא בְּקִיּוּמָא
אַנּוּן וְקְיָיִמוּ קַמֵּיהּ עַד דְּנִחְתּוּ לְעֶלְמָא. בְּגוֹוָנָא דָּא
כְּתִיב, (דברים כט) כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶה וְגו' הָא אוֹקְמוּהָ
דְּכְלָהוּ בְּנֵי נֶשָׂא דְּזַמְיָנִין לְמַהוּי בְּעֶלְמָא בְּלָהוּ
אַשְׁתַּכְּחוּ תַמָּן.

הָכָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא דְּהָא כְּתִיב אֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ
פֶה וְגו' וּמִשְׁמַע הִנְהוּ (כְּלָהוּ) דְּיִפְקוּן מֵאַנּוּן

לשון הקודש

הַדְמוּת מִמַּשׁ שְׁעִתִּידוֹת לְעַמֵּד בְּה
בְּעוֹלָם.
כְּמוֹ בֵּן כָּל אוֹתָם הַצְדִיקִים, אַחַר
שְׁיוּצָאִים מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הַנְּפִשׁוֹת
עוֹלוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶם
דְמוּת אַחֲרַת לְהַתְלַבֵּשׁ בְּה כְּמוֹ שְׁהוּי
בְּעוֹלָם הַזֶּה. מִשׁוּם כְּדָּ כָּלֶם עוֹמְדִים
לְפָנָיו, וְרָאָה אוֹתָם אָדָם תְּרַאשׁוֹן בְּעֵינָו.
וְאִם תֵּאמַר, שְׂאֲחַר שְׂרָאָה אוֹתָם לָא
עָמְדוּ בְּקִיּוּמָם - בָּא וְתִרְאָה, כָּל דְּכַרִּי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם בְּקִיּוּם וְעוֹמְדִים
לְפָנָיו עַד שְׁיוּרְדִים לְעוֹלָם. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב
(דברים כט) כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶה וְגו'. הָרִי
פְּרָשׁוּהָ, שְׁכָל בְּנֵי הָאָדָם שְׁעִתִּידִים
לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם, כָּלֶם נִמְצְאוּ שָׁם.
כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכְּלָא, שְׁהָרִי כְּתוּב אֵת אֲשֶׁר

דְּקִיּוּמוֹ תִפְּנֹן, בְּגִין דְּכִתִּיב עִמָּנוּ הַיּוֹם וְלֹא כְּתִיב עִמָּנוּ
 עוֹמֵד הַיּוֹם. אֲלֵא וְדָאֵי (הַבָּא) בְּלִחוֹ קִיּוּמוֹ תִפְּנֹן אֲלֵא
 דְּלֵא אֶתְחִזּוּ לְעֵינָא, בְּגִין כֶּדְּ כְּתִיב עִמָּנוּ הַיּוֹם אֶף
 עַל גַּב דְּלֵא אֶתְחִזּוּן.

וְאֵי תִימָא מָאֵי טַעְמָא לָא אֶתְחִזּוּן הָכָא כְּמָה
 דְּאֶתְחִזּוּן לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דְּחָמָא לֹון עֵינָא
 בְּעֵינָא, וְהָא הָכָא אֶתְחִזּוּ יִתִיר. אֲלֵא הָכָא כִּד
 אֶתְיִיְהִיבַת אֲוִרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל חִיזוּ אַחְרָא וְדִרְגִין
 עֲלָאִין הֵווּ חָמָאן וּמִסְתַּכְּלָאן עֵינָא בְּעֵינָא וְהֵווּ תְּאִיבִין
 לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַחְמֵי בִיקְרָא דְמַרְיָהוֹן, וּבְגִין כֶּדְּ חָמוּ
 יִקְרָא עֲלָאָה דְקִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא בְּלִחְזוּדֵי וְלֵא
 מֵאַחְרָא.

וְעַל דָּא בְּלִחוֹ בְּנֵי נֶשֶׁא דְזַמְיָנִין לְקִיּוּמָא בְּעֲלָמָא
 בְּלִחוֹ קִיּוּמֵי קַמֵּי קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא בְּאֵנוּן

לשון הקודש

בְּשִׁנְתָּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִרְעָה אַחַר
 וּדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת. הֵיוּ רוּאִים וּמִסְתַּכְּלִים
 עֵין בְּעֵינֵן, וְהֵיוּ מְשִׁתּוֹקְקִים לְהִסְתַּכְּלֵי
 וְלִרְאוֹת בְּכַבּוֹד רַבּוֹנָם, וּמִשּׁוּם כֶּדְּ רָאוּ
 אֶת הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבַדּוֹ וְלֵא מֵאַחַר.

וְעַל כֵּן, כָּל בְּנֵי הָאָדָם שְׂעִתִּידִים לְעַמֵּד
 בְּעוֹלָם, כְּלָם עוֹמְדִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאוֹתָן הַדְּמִיוֹת מִמֶּשׁ שְׂעִתִּידִים

אֵינְנוּ פַּה וְגוֹ', וּמִשְׁמַע אֵלֵינוּ וּכְלָם שְׂעִינְאוּ
 מֵאוֹתָם שְׂעִמְדוּ שָׁם, מִשּׁוּם שְׂכַתּוּב עִמָּנוּ
 הַיּוֹם, וְלֵא כְּתוּב עִמָּנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם. אֲלֵא
 וְדָאֵי וּכְאֵן כְּלָם עִמְדוּ שָׁם, אֲלֵא שְׂלֵא
 נִרְאוּ לְעֵינֵן, מִשּׁוּם כֶּדְּ כְּתוּב עִמָּנוּ הַיּוֹם
 אֶף עַל גַּב שְׂלֵא נִרְאוּ.

וְאֵם תֵּאמַר, מָה הַטַּעַם לֹא נִרְאוּ כְּאֵן
 כְּמוֹ שְׂנִרְאוּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׂרָעָה אוֹתָם
 עֵין בְּעֵינֵן, וְהִרִי כְּאֵן רָאוּ יוֹתֵר? אֲלֵא כְּאֵן,